

[Socialministeren.]

get er anført, at der bør gives højeste medicintilskud til præventive midler, vil jeg også vedrørende dette punkt gentage, hvad jeg har sagt i fremsættelsestalen til lovforslaget om svangerskabshygiejne og fødselshjælp. Jeg gav her udtryk for, at omkostninger og problemer i forbindelse med en almindelig, gratis ordning for svangerskabsforebyggende midler — og det samme gælder de forskellige former for tilskudsordninger, man kunne tænke sig — efter min opfattelse ikke står i et helt rimeligt forhold til den samfundsmæssige gevinst. Jeg er tilbøjelig til at mene, at det offentliges indsats langt snarere bør koncentrerer om oplysning og propaganda i al almindelighed.

Som en mere teknisk detalje vil jeg benytte lejligheden til at knytte den bemærkning til lovforslagets § 9, som jo er identisk med den gældende svangerskabsafbrydelseslovs § 13, at reglen i stk. 1 om godkendelse af svangerskabsforebyggende midler naturligt hører hjemme i lægemiddeloven, hvor man generelt opstiller regler for forhandling og afprøvning af varer, som ligner og i et vist omfang er identiske med svangerskabsforebyggende midler. Det forslag til lov om lægemidler, som jeg den 16. oktober i år fremsatte i folketinget, indeholder da også en udtrykkelig bestemmelse om, at lovens regler om lægemidler også skal omfatte svangerskabsforebyggende midler, idet det samtidig er foreslået at ophæve svangerskabsafbrydelseslovens bestemmelser om disse ting.

Med hensyn til reglen i § 9, stk. 2, i kristeligt folkepartis lovforslag om graviditetsprøverne bør jeg vel nævne, at det i lægemiddellovforslaget er foreslået, at svangerskabsafbrydelseslovens tilsvarende bestemmelser placeres i en mere naturlig sammenhæng, nemlig i loven om svangerskabshygiejne og fødselshjælp.

Inge Fischer Møller (S):

Socialdemokratiet betragter dette lovforslag som helt overflødig. Vi skal derfor ikke gå i detaljer med hensyn til indholdet. Det går ud på at ændre den nugældende abortlov, så en kvinde kun i ganske særlige tilfælde har mulighed for at få en legal abort efter dansk lovgivning. Det vil være et til-

bageskridt, som socialdemokratiet ikke kan medvirke til.

I det aktuelle forslag fremhæver kristeligt folkeparti, at det fremsættes først og fremmest af hensyn til det ufødte barns tarv. Det er jo nydelige ord. Kristeligt folkeparti glemmer blot at tage i betragtning, at der er lang vej fra det tidspunkt, hvor man bliver gravid, og til den situation at ønske et barn, sagt med andre ord, at være i stand til at tage ansvaret for et andet menneskes liv.

Socialdemokratiet understreger, at abort er en nødløsning, men det må til gengæld også stå helt klart, at vi ikke vil tvinge nogen kvinde til at føde et barn, hun ikke selv ønsker. Den bedste til at afgøre, om hun er i stand til at tage ansvaret for et barn, for et andet menneskes liv, er kvinden selv og ikke en eller anden overlæge. Socialdemokratiet vil meget gerne arbejde for at begrænse antallet af aborter, men ikke på den måde, kristeligt folkeparti har foreslået. Der bør sættes kraftigere ind på at gøre oplysningen og vejledningen omkring svangerskabsforebyggende midler bedre. Disse regler hører hjemme i anden lovgivning, nemlig lov om svangerskabshygiejne og fødselshjælp og måske også i sygesikringsloven.

De tal, kristeligt folkeparti henviser til vedrørende abortantallet, skal ikke stå uimodsagt. Det er indlysende, at vi ville få en stigning på området. Har kristeligt folkeparti glemt at tage i betragtning, at før den nugældende lov, der i øvrigt er fremsat af min partifælle tidligere justitsminister K. Axel Nielsen, var mange kvinder henvist til at søge illegal hjælp til svangerskabsafbrydelse i Danmark, ligesom mange var henvist til at tage til udlandet. Disse kvinder kan nu få foretaget indgrebet på betryggende måde her i landet. Jeg vil meget gerne have kristeligt folkepartis kommentarer til, om det ikke er at betragte som et gode.

Det skal heller ikke stå ubemærket, at kristeligt folkeparti i sin fanatiske holdning til dette spørgsmål helt glemmer, at den nugældende lov er et tilbud og ikke tvang. Er man holdningsmæssigt imod lovens indhold, er der jo ingen, der tvinger én til at benytte den. Kristeligt folkeparti burde tage konsekvensen af den holdning, de ofte indtager i den offentlige debat med hensyn til at ville værne om de svage i samfundet. Hvor er kristeligt folkeparti henne, når vi i folke-